

**ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)
ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ
КОЛЕДЖ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА
«КИЇВСЬКА МУНІЦИПАЛЬНА АКАДЕМІЯ ТАНЦЮ
ІМЕНІ СЕРЖА ЛИФАРЯ»
ХОРЕОГРАФІЧНА СЮІТА «ВТРАЧЕНА ДОЛЯ»**

Пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи
(творчого проєкту на здобуття освітнього ступеня «Бакалавр»)

Здобувача рівня вищої освіти

2 курсу 2Н-б групи

Макарця Владислава Володимировича

Керівник:

Доцент кафедри

Хореографічних та мистецьких дисциплін,

Заслужений працівник культури України,

Доцент

Ольга Білаш

Рецензент:

Сергій Афанасьєв

Захищено на засіданні екзаменаційної комісії

Протокол № _____ від _____ р.

Київ, 2025

ЗМІСТ

ВСТУП

ХУДОЖНЬО-АНАЛІТИЧНІ ВІДОМОСТІ ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ

Лібрето

Архітектонічний аналіз

Дійові особи та їх характеристика

Характеристика музичної основи твору

ВИСНОВОК

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

ВСТУП

Обґрунтування вибору творчого проєкту

Вибір теми хореографічної сьюїти «Втрачена доля» зумовлений прагненням осмислити складні морально-філософські питання, пов'язані з природою людського вибору, ціною любові, духовною відповідальністю батьків за долю дітей та межами втручання у вищі сили. У центрі твору — історія, де особисте бажання матері мати дитину перетинається з темною силою, а згодом — із фатальністю вибору, що несе загибель. Сюжет не просто драматичний — він несе в собі міфологічну глибину. Через арку головної героїні — Марії — розкривається тема втручання у порядок вищого задуму, спроба вирвати в долі право на материнство ціною власної душі та душі дитини. Але Марія не демонізована: її вчинок несе трагізм любові, а не зло. Це дає можливість хореографічно дослідити тонку грань між жертовністю і самознищенням, що має потужний емоційний і сценічний потенціал.

Особливо важливим стало філософське зіставлення двох рішень у житті — Марії та її сина Петра. Обоє здійснюють вибір, керуючись щирими почуттями. Але якщо Марія побачила наслідки угоди наживо — через вторгнення темних сил ще під час народження — то Петро, маючи лише материнське застереження, не зміг до кінця усвідомити глибину загрози. Його жест — зняти з себе оберіг і подарувати його дівчині — став моментом остаточного віддання себе долі. Це була не слабкість, а акт кохання, не захищеного знанням.

Образ дівчини Оксани — ключовий, хоч і не прямий. Вона не причетна до темних сил, не є злом. Її роль — символічна: вона уособлює момент неминучості, фатальний перехрест, на якому герой має здійснити вибір. Вона — не виклик, не спокуса, а просто — передбачене долею обличчя, через яке відкривається внутрішня суть героя. Таким чином, сцена зникнення Оксани та поява ворожки — не трансформація образів, а переміщення героя в інший вимір — простір доленосного наслідку.

Проект «Втрачена доля» обраний не лише як інструмент сценічного самовираження, а як спроба осмислити природу внутрішніх мотивацій людини, межу між вірою, страхом, любов'ю та відповідальністю. Це хореографічне дослідження того, як один вибір здатен вплинути на долю кількох поколінь. Мовою пластики передати емоційне напруження, метафізичний тиск вибору та наслідків, і водночас — зберегти людяність усіх персонажів. У цій історії немає зла в чистому вигляді. Є лише ціна, яку доводиться платити за спробу змінити невідворотне. Саме тому цей проект став для мене внутрішньо необхідним. Він — не лише про втрату долі, а про її глибоке переосмислення.

Мета творчого проекту – створення хореографічної сюїти за обраною темою.

Завдання творчого проекту:

- Реалізувати на практиці мету творчого проекту;
- Обґрунтувати теоретичні основи творчого проекту;
- Розкрити ідейно-тематичне та композиційне рішення постановки;
- Обґрунтувати засоби художньої виразності творчого проекту.

Новизна творчого проекту полягає в:

- Оригінальній концепції поєднання стилізованого, українського та фольклорного танців;
- Режисерських, лексичних, сценографічних знахідках, що полягають у сучасному музичному супроводі, синтезі класичної танцювальної лексики зі стилізованими українськими мотивами, у поєднанні фольклорної образності з сучасною драматургічною глибиною, а також у використанні складної емоційної лінії, де дія розгортається не лише на рівні подій, а й у внутрішньому вимірі героїв.

- Застосуванні авторських методів постановочної роботи, репетиційної роботи з виконавцями, для кожного був застосований індивідуальний підхід, опираючись на хореографічні здібності кожного артиста;

Практичне значення творчого проєкту. Хореографічна сюїта «Втрачена доля» може бути продемонстрована як цілісно, так і окремими танцювальними компонентами. Демонстрація може бути на сценічних майданчиках різного типу.

Мистецькі (хореографічно-технологічні, педагогічні та ін.) знахідки стануть у нагоді практикам та теоретикам хореографічного мистецтва.

Участь танцівників у проєкті сприяє підвищенню їх виконавського рівня, розширенню акторського діапазону

Очевидною є просвітницька та виховна роль творчого проєкту, який надає можливість танцівникам та глядачам осмислити актуальність проблеми та ін.

Апробація творчого проєкту.

Хореографічна сюїта створенна як дипломний проєкт, вперше продемонстрована на сцені КМАТ імені Сержа Лифаря, під час захисту дипломної роботи. Через великий обсяг проєкту, та обмеженість у часовому інтервалі і складі виконавців, роботу було скорочено, і буде продемонстровано лише 2 епізоди з 5.

Структура пояснювальної записки. Пояснювальна записка складається зі вступу, художньо-аналітичних відомостей, списку використаних джерел (12 найменувань). Загальний обсяг сторінок роботи – 21 сторінка.

ХУДОЖНЬО-АНАЛІТИЧНІ ВІДОМОСТІ ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ

Лібрето

Молода пара Іван та Марія мріють про спільне життя, весілля та дитину. Але виявляється що Марія не може народити дітей, через хворобу в дитинстві. Та вона не перестає вірити у диво, і щодня молить Бога про дітей.

Минає час, Марія розуміє що молитви не допомагають, та Бог не чує її прохання.

Вона вирішила потайки від Івана, піти до ворожки, щоб та, за допомогою темних сил, дала їй дитину.

Ворожка допомогла їй, але попередила, що душа приречена, та на неї будуть полювати темні сили. В цей же момент, з'являється нечисть, і готується нападати на беззахисну Марію, щоб заволодіти душею немовляти. Тому, вона дає оберіг, що захищатиме дитину, і попередила, що його треба берегти, і ні в якому разі не знімати. В мить, начисть розбігається, настільки сильний захист, в цього оберегу. На світ народився син, назвали його Петро.

Вже дорослий парубок Петро, йде на вечорниці, де серед усіх дівчат, знаходиться приваблива та кокетлива Оксана.

Вона зачаровує його з першого погляду, та їх серця від почуттів, зливаються у танці.

Відбувається зустріч батьків Петра та молодої пари.

Отримавши схвалення від батьків, Петро, в пориві радощів, бажає виразити свою любов, тому вирішує подарувати їй, найцінніше що в нього є, оберіг. Він знімає його з себе, і передає Оксані.

Матір застигає від жаху, побачивши дії свого сина, та усвідомлює, що зараз станеться.

Різно наступає темрява, Петро лишається сам, а на місці Оксани з'являється ворожка, тримаючи оберіг в руках. Зненацька починають вискакувати чорти, і нечисть лишає життя Петра.

Матір захлинається горем, що не змогла вберегти сина, притискаючи до серця його папаху .

В темряві з'являється маленький хлопчик в білому вбранні. Це є душа Петра. Відчуваючи присутність свого сина, матір переживає сильну провину та скорботу, і хоче розказати йому про свої почуття , і попросити вибачення, за те, що не змогла його вберегти, від такої долі.

Матір подається в монастир та дає клятву, що до кінця життя буде сповідатись та замолювати свої гріхи.

Архітектоніка

Хореографічна сюїта має п'ятичастинну драматургічну побудову, що відповідає класичному канону:

Експозиція – світла сцена закоханих Івана і Марії, побудована на гармонії та надії, що закладає основу емоційного конфлікту.

Зав'язка – візит Марії до ворожки; поворотний момент, який зміщує дію в площину фатальної обумовленості.

Розвиток дії – зустріч Петра з Оксаною та передача оберега; сценічна кульмінація наростає через внутрішню необізнаність героя щодо сили оберега.

Кульмінація – смерть Петра, момент вибуху фатального вибору; сцена стирає межу між матеріальним і надприродним світом

Розв'язка – скорбота Марії та її духовне покаяння; фінальний акт очищення і завершення трагічного кола.

Ідейно-тематичний аналіз.

Тема

Центральною темою сюїти є боротьба між людським бажанням і вищим задумом, між особистим щастям і фатумом. Це історія про те, як навіть найсвітліші наміри — любов, мрія про материнство, прагнення до збереження

роду — можуть перерости в трагедію, якщо втручаються у глибинні закони буття.

Інші тематичні нашарування:

Вічне протистояння людини і долі: наскільки далеко людина може втручатися у власну долю, перш ніж наслідки її вибору обернуться проти неї ж.

Ціна життя і межа дозволеного: чи має право людина здобувати життя (дитину, любов, сім'ю) за будь-яку ціну?

Спадкова відповідальність: як вибір батьків впливає на життя дітей; як несвідомий син повторює шлях матері, навіть не знаючи всієї правди.

Непряме знання як джерело трагедії: Петро знає про небезпеку лише в загальних рисах, тому і вчиняє фатальний вибір. Усвідомлення без досвіду — ще не порятунок.

Це також тема про людську сліпоту перед любов'ю, коли найщиріші почуття заважають тверезій оцінці небезпеки.

Ідея

Ідея твору полягає у глибокому філософському посилянні: будь-яке втручання в порядок буття має наслідки, а порятунок не завжди полягає в перемозі, іноді — в усвідомленні провини й очищенні.

Додаткові ідейні аспекти:

Покарання не є ціллю – мета в просвітленні. Трагедія — лише засіб, через який герої приходять до істини.

Кохання і жертвність потребують розуміння, а не лише емоції. Інакше найсвітліше почуття може стати інструментом фатальної помилки.

Людська сила — у визнанні провини та здатності до покаяння.

Марія не біжить від наслідків — вона несе тягар гріха до кінця життя.

Життя — не лише подарунок, але й відповідальність. Петро втрачає своє життя не лише через любов, а й через те, що не усвідомив: цей дар було здобуто надприродним способом, і потребує особливої уваги.

Ідея звучить як застереження: «Пильнуй, чим жертвуєш заради щастя — бо можеш втратити долю»

Надзавдання

Поставити глядача перед питанням: чи може любов виправдати втручання в природу речей?

Викликати глибоку емоційну співпричетність до болю матері, а також до несвідомого вибору сина, який став жертвою надто великого почуття.

Провести глядача через драму так, щоб фінальний акт духовного очищення залишив не безвихідь, а світлу тінь надії та прозріння.

Наскрізна дія

Марія прагне врятувати свою родину, створити майбутнє, подарувати життя – будь-якою ціною.

Цей рух її внутрішнього «я» — від любові, до жертви, через гріх, до каяття — є лінією, яка об'єднує всі події.

Її вибір спонукає до ланцюга подій, і навіть коли вона вже не керує ситуацією, наслідки її дій продовжують впливати на реальність.

Конфлікт

Конфлікт виникає і на рівні ідей — між вільною волею та зумовленістю, між щастям «тут і тепер» і довготривалими наслідками.

Зовнішній конфлікт:

- Протистояння світла і темряви, духовного і демонічного світу, природи і штучного втручання.

- Син проти спадку матері: він не усвідомлює, що несе в собі долю, визначену не ним.

Конфлікт побудований на зіставленні двох ключових жіночих образів — Марії та Оксани — і двох виборів: усвідомленого (матері) і несвідомого (сина).

Внутрішній конфлікт:

- Марія: між вірою та відчаєм, між духовністю і страхом втрати.
- Петро: між любов'ю і обережністю, між пристрастю і внутрішньою сліпотою.

Жанр - Трагедія

Форма - Хореографічна сюїта

Стиль – стилізований український народний танець, синтез класичного танцю з вільною пластикою

Дійові особи та характеристика персонажів

Дійові особи:

Іван – наречений, чоловік Марії, батько Петра

Марія – головна героїня, дружина Івана, мати Петра

Петро – син Івана та Марії

Оксана – дівчина, в яку закохався Петро

Ворожка – носій темної сили, провідник фатуму

Чорти – нечисть, що веде полювання на душу Петра

Душа Петра – маленький хлопчик в білому вбранні, символ чистоти, пам'яті, провини

Характеристика персонажів:

Марія

Соціальна роль: дружина Івана, мати Петра

Психологічна домінанта: жінка, що переступає межу дозволеного заради любові.

Внутрішня лінія: від безмежної надії — до духовного краху і покаєння

Марія — головна трагічна фігура сьїти. Її материнський інстинкт настільки потужний, що він перекриває голос розуму, віри, і навіть страху. Вона не чинить зла зумисно — її рішення спровоковане болем, любов'ю і безпорадністю перед природним фатумом.

Однак цією угодою з темними силами вона порушує гармонію між світом видимим і невидимим. Вона стає не лише матір'ю, а й свідком власного прокляття. Особливо глибоко її образ розкривається у фіналі, коли вона втрачає все — й дитину, і душевний спокій, і віру в себе. Її духовне очищення в монастирі — це не втеча, а єдине доступне спасіння.

Іван

Соціальна роль: чоловік Марії, батько Петра

Психологічна домінанта: гідність, стабільність, несвідома жертва обставин.

Внутрішня лінія: від щасливого кохання до безсилля перед долею

Іван — людина дії, але в даній історії його дія зведена до мінімуму. Саме тому його трагедія — внутрішня. Він довіряє, він не здогадується, він вірить у природний хід життя. Його образ — це глухий біль чоловіка, що був відсторонений від істини, яка змінила все.

Іван не проходить трансформації в класичному сенсі — але його мовчазна присутність поглиблює драматизм ситуації: навіть сильний чоловік виявляється безпомічним перед тим, що було вирішено без нього.

Петро

Соціальна роль: син Марії та Івана

Психологічна домінанта: світла душа, позбавлена права вибору

Внутрішня лінія: від молодечої щирості — до фатального кроку

Петро — це життя, яке з самого початку приречене. Його трагедія полягає в тому, що він не знає суті власного походження. Він виростає добрим, світлим, закоханим у життя — і саме ця любов стає причиною його загибелі.

Образ Петра — це символ того, як легковажність і неусвідомленість дій (навіть щирих) можуть мати фатальні наслідки.

На рівні символів — Петро є відображенням Марії: він також отримує попередження, але без сили передбачення, якою володіла мати. Його смерть — не покарання, а завершення того, що почалося в день його народження.

Оксана

Соціальна роль: дівчина, фатальна любов Петра.

Психологічна домінанта: образ невинного фатуму, втілення долі.

Внутрішня лінія: від випадкової зустрічі — до символу остаточного вибору

Оксана — це не просто дівчина. Це образ, що живе на межі реального й метафізичного. Вона — не зло, не свідомий інструмент темряви. Її функція — провідник вибору. Вона — та, через яку виявляється, наскільки Петро готовий жертвувати собою.

Її роль — пасивна зовні, але значуща в драматургії. Це момент, де любов не рятує, а випробовує. І Петро цей іспит не проходить.

Оксана — втілення миті, що змінює все. Як блискавка: прекрасна і згубна водночас.

Ворожка

Соціальна роль: провісниця долі, носій межового знання.

Психологічна домінанта: істота за межами добра і зла.

Внутрішня лінія: незмінна, споглядаюча, непідвладна часу.

Ворожка — це не класичний негативний персонаж. Вона не заманює, не спокушає, не карає. Вона — виконавець рівноваги у Всесвіті. Вона діє тільки у відповідь на вибір людини.

Її образ не несе моралі — він носій справедливості у її найчистішому, хоч і жорстокому вигляді. Вона попереджає, вона рятує (через оберіг), але коли дія завершується — повертає своє.

Її присутність у фіналі — не зловтіха, а завершення циклу. Оберіг забирається назад, бо його місія завершена.

Душа Петра / Хлопчик у білому

Соціальна роль: втілення дитинства, пам'яті, істинної суті.

Психологічна домінанта: голос спокою, прощення, невимовленої істини

Внутрішня лінія: тиша після бурі.

Цей образ — кульмінація душевного болю Марії. Це не просто Петро, це — його світла суть, очищена від трагедії. Його поява — це не містика, а внутрішній катарсис для матері.

Він не дорікає, не говорить — лише з'являється. Його погляд, його присутність — це прощення.

Цей персонаж — світло після темряви, останній акорд, що дозволяє завершити історію не у відчаї, а в надії на духовне спасіння.

Чорти – нечисть, що веде полювання на душу Петра. Символ страху, що переслідує всюди і завжди, символ неминучості смерті.

Характеристика музичної основи хореографічного твору

У першій картині, епізоді «Мрія», хореографічної сьюїти «Втрачена доля» звучить фрагмент із балету «Чорне золото» композитора Вадима Борисовича Гомоляки — Women's Dance (00:00–02:00).

Гомоляка, знаний український композитор, який працював у жанрі балету, оркестрової та театральної музики, майстерно поєднував у своїх творах національну мелодику з сучасними музичними формами, що дозволяє йому точно втілювати психологічні настрої та внутрішню драму персонажів. Обрана музика для цієї сцени надзвичайно точно підкреслює ліричну атмосферу початку історії — чисте, ніжне і світле кохання Івана та Марії. Тембр оркестру м'який, витриманий у світлій тональності, з делікатною динамікою, що

поступово розгортається — це створює відчуття спокійної мрійливості, надії та гармонії. Плавна мелодія, що лине, як подих весняного повітря, ніби відображає світогляд молодої пари, сповненої очікувань і любові. Танцювальна основа музики, хоч і стримана, має в собі приховану пульсацію, яка підтримує емоційний рух хореографії, дозволяючи розкрити внутрішній зв'язок між персонажами.

У фіналі першого епізоду і на початку другого епізоду використовується музика угорського композитора **Бéла Віктор Янош Бáрток – Music for Strings, Percussion and Celesta, sz.106: 3. Adagio**. Насичена композиція даного музичного супроводу підкреслює атмосферу та характер напруження між персонажами у другому епізоді, сумнівів головної героїні у першому епізоді.

У третій частині хореографічної сюїти, де відбувається дует Петра та Оксани, звучить фрагмент із Третьої симфонії Бориса Миколайовича Лятошинського — *Allegro feroce* (2:12–3:34). Лятошинський — один із найяскравіших українських композиторів ХХ століття, чия музика поєднує глибокий емоційний зміст і складну драматургію. У його симфонічній мові часто присутні різкі контрасти, енергія, а також внутрішня боротьба — все це чудово підходить до сцени фатального кохання. Цей музичний епізод надзвичайно насичений, напружений і пристрасний. Ритмічні імпульси, стрімкий рух оркестру й несподівані зміни гармоній створюють відчуття, що це не просто закоханість, а справжнє зіткнення долі. Мелодія не несе в собі м'якої романтики — навпаки, вона емоційно вибухова, поривчаста, ніби попереджає про те, що за цим коханням стоїть щось більше, сильніше за людську волю. Це допомагає глядачу відчутти, що ця зустріч — не випадкова, що вона неминуча й трагічна.

Кульмінацією хореографічної сюїти «Втрачена доля» є сцена смерті Петра — трагічна розв'язка всього драматургічного ланцюга, зумовленого

вибором, зробленим ще до його народження. Музичним супроводом цього епізоду слугує твір Bernard Herrmann – Garden of Evil: The Departure.

Бернард Геррман — класик кіномузики ХХ століття, знаний як автор психологічно глибоких і напружених оркестрових композицій. Його музика не лише доповнює сюжет, а буквально занурює слухача у психологічну безодню персонажа. У композиції The Departure з фільму Garden of Evil відчувається поступовий крах, наростаюча тривога, безповоротність вибору, що чудово узгоджується з моментом, коли Петро, знявши з себе оберіг і віддавши його коханій, лишається відкритим до темної сили.

Музична тканина епізоду побудована на низьких струнних, приглушених духових, згущених гармоніях, що створюють відчуття тривожної непевності. На початку сцени зберігається ще деяка розмитість — спокій перед бурею, але вже у перших секундах відчутно: щось змінюється. Світло гасне, Оксана зникає, на її місці з'являється ворожка з оберегом — і музика, наче передчуваючи невідворотне, переламується, опускається у безодню. Звукові хвилі нагадують стукіт долі, що вже не питає, а забирає. У кульмінаційний момент, коли нечисть оточує Петра і забирає його життя, музика досягає апогею — як удар по долі, як остаточне вирішення. Цей драматичний акорд супроводжується червоним світлом на сцені, і стає музичною точкою неповернення. Garden of Evil: The Departure ідеально передає стан фатального завершення, коли героєві не залишено шансів. Це не сцена боротьби — це сцена жертвоприношення. Петро, не усвідомлюючи, стає відплатою за материнський гріх. А музика Геррмана, з її контрастами, холодною пристрасстю і психологічною напругою, підсилює відчуття трагедії на рівні підсвідомості. Цей музичний вибір дає змогу виразити не лише подієвий злам, а глибинну драму — момент, коли доля остаточно бере своє. Сцена смерті Петра завдяки цій музиці набуває сакрального виміру — не лише як кара, а як виконання приреченого.

У фінальній частині хореографічної сюїти «Втрачена доля» звучить твір Valentin Silvestrov – *Stille Musik: III. Augenblicke der Serenade*. Цей фрагмент обрано як музичний супровід сцени покаяння Марії та її дуету з душею сина, Петра.

Валентин Сильвестров — український композитор світового рівня, один із найвідоміших представників неоромантизму в сучасній музиці. Його стиль характеризується особливою камерністю, внутрішнім спокоєм і глибокою ліричністю. «Тиха музика» (*Stille Musik*) — це не просто звучання, а філософія тиші, як останньої правди, що приходить після всього: після болю, втрати, драматизму.

У цьому епізоді музика надзвичайно тонко виражає стан душевного очищення, каяття, відчуття непоправного, але водночас — надії на прощення. Легкі, майже нечутні акорди створюють простір для внутрішнього діалогу між Марією і душею Петра. Це вже не діалог тіл — це резонанс двох світів: живих і померлих, земного й метафізичного. Мелодія рухається повільно, уривчасто, як подих, як спогад. Вона не веде, а зупиняє — дозволяє глядачеві затамувати подих і побути у стані медитативного катарсису. У цій сцені танець не показує дії — він відчуває, споглядає, молиться. Пластика стає мовою внутрішнього голосу, що не просить вибачення словами, а доторкається до втраченої душі через любов і біль. Цей музичний вибір дозволяє реалізувати задум фінального акорду не як зламу, а як світлої тіні, яка залишає після себе не відчай, а мовчазну можливість прощення. Саме ця емоційна глибина дає твору завершеність та високу духовну ноту — завершення історії не в темряві, а в тиші, де кожна нота — це сльоза і молитва водночас.

Сценарно-композиційний план

Картина	Епізод	Місце Дії	Учасники	Музика	Світло	Тривалість
1	Мрія	Подвір'я біля хати	Марія Іван	В.Гомоляка – сюїта з балету Чорне золото (women's dance) Bartók. Music for Strings, Percussion and Celesta, sz.106: 3. Adagio	М'яке денне світло, з блакитними відтінками. Приглушене денне світло.	2:00хв 01:15хв
2	Заборонений вибір	Ліс	Ворожка Марія Нечисть	Bartók - Music for Strings, Percussion and Celesta, sz.106: 3. Adagio	Приглушене світло, з темно зеленими відтінками	03:05хв
3	Поклик серця	Степ	Петро Оксана Марія Іван	Б.Лятошинський – симфонія №3 (Allegro feroce)	М'яке денне світло з рожевими відтінками.	1:45хв
4	Незворотне	Степ	Петро Ворожка Нечисть	Garden of Evil: The Departure - Bernard Herrmann	Промінь світла, потім приглушене світло, під час смерті Петра – червоне	01:00хв
5	Каяння	Територія поряд з церквою	Марія душа Петра	Valentin Silvestrov – Stille Musik: III. Augenblicke der Serenade	Приглушене світло, промінь світла посередині сцени	02:15хв

Загальна тривалість хореографічної сюїти – 11 хвилин 20 секунд

З яких буде продемонстровано – 6 хвилин 20 секунд

Сценографічне оформлення

Епізод 1 - Мрія

Місце дії – подвір'я біля хати Івана та Марії

Відеоряд – картина старої української хати з солом'яним дахом

Освітлення – м'яке денне світло, з рожевими відтінками. Під час соло Марії – приглушене денне світло

Епізод 2 – Заборонений вибір

Місце дії – ліс, місцевість проживання ворожки

Відеоряд – картина густого лісу з незвичним та моторошним виглядом дерев,

Освітлення – приглушене світло, з темно зеленими відтінками

Епізод 3 – Поклик серця

Місце дії – степ

Відеоряд – картина степу з золотистим полем пшениці

Освітлення – м'яке денне світло з рожевими відтінками. Після передачі оберегу, затемнення

Епізод 4 – Незворотне

Місце дії – степ

Відеоряд – картина степу з минулого епізоду, але темна, нічна, затягнута хмарами

Освітлення – промінь світла, потім приглушене світло, під час смерті Петра – червоне

Епізод 5 – Каяття

Місце дії – територія біля церкви

Відеоряд – картина старої української церкви

Освітлення – приглушене світло, промінь світла посередині сцени

Костюми:

Іван – сірі штани, біла сорочка, тілесні балетки

Марія – біла спідниця, біла сорочка, блакитні аксесуари (пояс), тілесні балетки. У 5 епізоді – чорна спідниця, чорна сорочка, чорні балетки

Ворожка – чорна спідниця, аксесуари темно-зеленого кольору, чорна сорочка, чорні балетки

Нечисть – чорна вбрання, жилет з хутра, чорні балетки

Петро – білі штани, біла сорочка, тілесні балетки

Оксана – біло-рожева спідниця, біла сорочка, тілесні балетки

Душа Петра – біла сорочка, білі штани, тілесні балетки

ВИСНОВКИ

Творчий проєкт реалізований у вигляді хореографічної сьюїти «Втрачена доля», в основі якої — трагічна історія про подружжя, що звертається до темних сил заради народження дитини. Центральною темою сьюїти стало осмислення морального вибору, відповідальності за наслідки власних вчинків та глибинного зв'язку між людиною і вищими силами. Ідея творчого проєкту виникла під впливом вивчення фольклорних мотивів, українських обрядових традицій, міфологічних уявлень про силу природи та духовні межі, які не можна переступати без втрати внутрішньої рівноваги. На формування концепції сьюїти вплинули також праці українських етнографів, літературні джерела, а також аналіз сучасних інтерпретацій теми фатуму в музиці, кінематографі та сценічному мистецтві. Художньою основою стала думка про те, що прагнення до щастя не може ігнорувати морально-етичні межі — кожен вибір має ціну, яку доведеться сплатити.

Хореографічна сьюїта складається з п'яти епізодів, об'єднаних єдиним сюжетом, візуальною символікою та розвитком теми морального падіння і спокути. Сьюїта побудована за драматургічним принципом поступового загострення конфлікту — від світлої мрії до трагедії.

Сьюїта виконана у стилі хореографічного синтезу: поєднано лексику класичного танцю з елементами сучасної хореографії, використано характерну пластику, ритуальні рухи та символічні композиційні рішення. Музичним фоном проєкту стали твори українських композиторів з використанням народних інтонацій і темних гармонічних відтінків. Під час роботи над творчим проєктом було виконано всі поставлені завдання: реалізовано практично задум, обґрунтовано вибір теми та засобів художньої виразності; розкрито композиційне і концептуальне рішення; забезпечено відповідність хореографічної мови змісту й емоційній лінії твору. У процесі реалізації сьюїти сформовано необхідні фахові компетентності, проведено повний цикл підготовки — від лібрето до сценічного втілення. Результатом виконаної роботи стало створення самостійного художнього твору — хореографічної сьюїти «Втрачена доля», що дозволила не лише поглибити теоретичні та практичні знання, але й набути досвіду постановочної роботи, роботи з виконавцями, сценічної реалізації складного драматургічного матеріалу та закріплення навичок самостійної творчої діяльності.

Список використаних джерел

1. «Українська відьма. Нариси з української демонології». – Київ: Видавництво «Дуліби», 2011. – 304 с.
2. Вікіпедія – Гомоляка Вадим Борисович. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Гомоляка_Вадим_Борисович
3. Вікіпедія – Лятошинський Борис Миколайович. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Лятошинський_Борис_Миколайович
4. Гете Й. В. Фауст. – Класична історія про угоду з темними силами, ціну пізнання та наслідки людської гордині. – URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Фауст>
5. Гомоляка В. Б. Сюїта з балету «Чорне золото» (Women's Dance). – URL: <https://www.youtube.com/watch?v=EidLmxIvmFo>
6. Камю А. Міф про Сізіфа. – Есе, в якому аналізується абсурдність життя, людський вибір і прийняття долі через боротьбу, а не підкорення. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Міф_про_Сізіфа
7. Коцюбинський М. Тіні забутих предків. – Українська демонологія, світ духів і одвічна тема трагічного кохання. – URL: <https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=2156>
8. Кривохижа А.М. Мистецтво балетмейстера: навчально-методичний посібник для студентів педагогічних навчальних закладів. – Умань: ВПЦ «Візаві», 2020. – 145 с.
9. Кривава драма; Трагедія // Лексикон загального та порівняльного літературознавства / голова ред. А. Волков. — Чернівці : Золоті литаври, 2001. — С. 274; 569. — 634 с.
10. Лятошинський Б. М. Symphony No. 3 in B minor, Op. 50: III. Allegro feroce. – URL: <https://www.youtube.com/watch?v=cPYSHhJZlhs>
11. Рехвіашвілі А. Ю., Білаш О. С. Мистецтво балетмейстера : навч. Посіб. – Київ : КНУКіМ, 2017. – 152 с.
12. Трагедія; Трагедія помсти; Трагедія фатуму // Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. — Київ : ВЦ «Академія», 2007. — Т. 2 : М — Я. — С. 490-492.